

Chị Vassula Chứng Kiến các Cuộc Gặp Gỡ giữa Đức Giáo Hoàng Gioan Phaolô II và Thượng Phụ Giáo Chủ Theoctist vào Tháng 5 Năm 1999 tại Romania

Isabelle Gay

Bản Anh ngữ: <http://tlig.org/en/churchunity/ecumenicalpatriarch/>

“Ước nguyện tha thiết của Cha là Tây và Đông gặp nhau; Cha cần hai Cột Trụ đó[1] của Giáo Hội Cha đến với nhau và củng cố Giáo Hội Cha;”

(Chúa Giêsu nói với Vassula [ngày 5 tháng 10 năm 1994](#))

Christus a Inviat! Christos Anesti!

(Chúa Kitô đã Phục Sinh!)

Cuộc hành trình của chúng tôi đến Romania lần này hoàn toàn do sự quan phòng của Chúa, mọi sự đã được thu xếp trong một hoàn cảnh ngoài sự mong đợi của chúng tôi, đây là một dấu chỉ cho thấy Chúa muốn Chị Vassula hiện diện trong cuộc viếng thăm lịch sử của Đức Giáo Hoàng Gioan Phaolô II, đến với người huynh đệ Đông Phương

của ngài, là Đức Thượng Phụ Giáo Chủ Theoctist, giáo chủ của Giáo Hội Chính Thống Giáo Romania.

Tôi là người tháp tùng Chị Vassula, và vì cả hai chúng tôi đều là khách mời chính thức của Đức Thượng Phụ Giáo Chủ Theoctist, thế nên cá nhân chúng tôi có nhiều cơ hội dễ dàng để tiếp cận trong một vài dịp tiếp xúc.

Chúng tôi cất cánh rời Geneva để bay tới Bucharest vào Thứ Tư ngày 5 tháng 5 năm 1999. Nơi đây, nhiều ngày nhiệt độ bình thường là 27°C. Do đó, chúng tôi rất ngạc nhiên vào lúc máy bay hạ cánh, viên phi công thông báo nhiệt độ dưới đất lúc đó chỉ 7°C. Chúng tôi được chào đón dưới bầu trời mưa bụi, với những cơn gió ào ào lạnh buốt. Cứ như thể là thiên nhiên đã thả lỏng mình trước một biến cố đầy hạnh phúc.

Tuy nhiên, vào Thứ Sáu ngày 7 tháng 5, là ngày Đức Thánh Cha đến thăm, thì bầu trời trong sáng, và cứ tiếp tục như thế cho đến ngày Ngài lên đường trở về.

Vào cùng ngày hôm đó, khoảng lúc 1.30 pm, dân chúng chờ đón Đức Thánh Cha và Đức Thượng Phụ Giáo Chủ Theoctist tại tòa thượng phụ giáo chủ trong trung tâm thành phố Bucharest. Tòa thượng phụ giáo chủ tọa lạc trên một ngọn đồi nhìn xuống một quảng trường nhỏ thân thương ấm cúng, mà chung quanh quảng trường chính là nhà thờ chính tòa và tòa thượng phụ giáo chủ.

Nhờ có vé đặc biệt, Chúng tôi có thể vào tận bên trong một cách dễ dàng qua nhiều trạm cảnh sát chặn hỏi.

Đức Thánh Cha và Đức Thượng Phụ Giáo Chủ đến trong chiếc "papamobile" (xe dành cho đức giáo hoàng), cả hai vị đều mặc trang phục màu trắng. Các ngài được nghênh đón nồng nhiệt giữa những hồi chuông và các bài thánh ca của nghi lễ Byzantine.

Hai ngài khởi đầu bằng giây phút cầu nguyện trong nhà thờ chính tòa, rồi cùng băng qua quảng trường, bước lên mấy bậc thềm và tiến vào tiền đường của tòa thượng phụ giáo chủ, tại nơi đây, các ngài thay nhau đọc diễn văn.

Chúng tôi đứng ngay dưới chân mấy bậc thềm đó, chỉ cách Đức Thánh Cha và Đức Thượng Phụ Giáo Chủ khoảng chừng ba mét, đối diện với các đức giám mục, các đức hồng y, và các vị tổng giám mục tháp tùng các ngài.

Chúng tôi đứng rất gần Đức Thánh Cha, đến nỗi có lần, sau khi nhìn xuống dân chúng, ngài dừng mắt nhìn chúng tôi, và ngài vừa gật đầu vừa mỉm cười với Chị Vassula như có ý chào Chị. Chị Vassula cảm nhận trong lòng rằng ngài đã nhận ra mình. Sau các bài diễn văn, Đức Giáo Hoàng và Đức Thượng Phụ Giáo Chủ đi vào trong tòa thượng phụ một ít phút, rồi sau đó các ngài lại xuất hiện. Theo sau hai ngài là Đức Tổng Giám Mục Giáo Đô Daniel, cánh tay phải của Đức Thượng Phụ. Từ bậc thềm trên cùng, Đức Tổng Giám Mục Daniel thân mật chào Chị Vassula. Đi cùng với ngài là Cha Bria, nguyên là giám đốc bộ "Hiệp Nhất và Canh Tân" trong Hội Đồng các Giáo Hội Thế Giới

(HĐCGHTG) tại Geneva, chính vị linh mục này là người đã thu xếp chuyến hành trình cho chúng tôi đến đây.

Trước đây, vào tháng 5 năm 1994, chị Vassula đã có dịp gặp Đức Tổng Giám Mục Giáo Đô Daniel và Đức Thượng Phụ Theoctist ở Iasi, Romania, trong một buổi tham khảo ý kiến do Hội Đồng các Giáo Hội Thế Giới tổ chức với chủ đề “Tinh Thần Kitô Giáo đối với Thời Đại chúng ta.” (Christian Spirituality for Our Times). Vào dịp đó, Chị Vassula được mời tham gia, có cả cha linh hướng của chị là cha O'Carroll đi cùng.

Chị Vassula đã được mời đến để trình bày về Sứ Điệp, và đề cập đến lời Chúa kêu gọi hiệp nhất và việc thống nhất ngày lễ Phục Sinh. Lời kêu gọi này quả thật đã được hội nghị lưu tâm, và đã trở thành một trong năm quyết nghị cuối cùng của buổi tham khảo, đó là “một sáng kiến được quyết định nhắm đến việc cùng cử hành lễ Phục Sinh.” Ý kiến này còn được đề cập đến trong buổi tham khảo diễn ra tại Aleppo, Syria vào tháng 3 năm 1997, nhằm mời gọi các Giáo Hội hãy đồng ý về việc mừng lễ Phục Sinh trong cùng một ngày.

Ý kiến này một lần nữa cũng được nêu ra trong Buổi Tham Khảo Thần Học Công Giáo và Chính Thống Giáo Vùng Bắc Mỹ, diễn ra tại Washington vào tháng 10 năm 1998. Lời đề nghị của họ là hãy nên tuân theo nguyên tắc đã được thông qua tại Công Đồng Nicea.

Một điều tốt đẹp đáng lưu ý là Giáo Hội Luthêrô cũng đang làm việc theo chiều hướng như vậy. Ông Ishmael Noko, tổng thư ký Liên Hiệp Luthêrô Toàn Cầu (LHLTC) đã kêu mời 124 giáo hội thành viên trong Liên Hiệp hãy nghiên cứu lời đề nghị của Buổi Hội Khảo Aleppo năm 1997, để tiến đến việc mừng Lễ Phục Sinh trong cùng một ngày.

Trong một cuộc phỏng vấn tại Geneva, Mục Sư Noko đã nhấn mạnh đến tầm quan trọng của sự thỏa thuận này như sau:

“Điều nhắm tới ở đây còn quan trọng hơn cả ngày mừng chung Lễ Phục Sinh. Đó là sự kiện hiệp nhất Giáo Hội, có liên quan đến một việc minh xác về Giáo Hội là Nhiệm Thể Chúa Kitô.

Nhiệm Thể Chúa Kitô bị chia cắt do những tính toán này nọ, nhưng Mẫu Nhiệm Sống Lại từ cõi chết đem lại cho chúng ta năng lực phục sinh mãnh liệt, vượt trên cả những giới hạn của con người. Việc cùng nhau cử hành Lễ Phục Sinh trong cùng một ngày quả thực là dấu chỉ nhãn tiền của hiệp nhất.”

Chị Vassula, người mà tôi muốn mệnh danh là Gioan Tiền Hô của thời đại chúng ta, đang tỏ cho thế giới biết con đường đi đến hiệp nhất qua đặc sủng mà Chị đã nhận được.

Chúng tôi đã chuẩn bị sẵn hai tập hồ sơ, một để đệ trình Đức Giáo Hoàng, và một để đệ trình Đức Thượng Phụ Giáo Chủ. Cả hai hồ sơ đều chứa đựng một số sứ điệp chọn lọc quan trọng trích từ ‘Sự Sống Thật trong Thiên Chúa’ về việc mừng Lễ Phục Sinh trong cùng một ngày, cũng như việc hòa giải giữa Giáo Hội Phương Đông và Giáo Hội

Phuong Tây. Một số đoạn được nhấn mạnh để giúp hai bên nhận thấy sự khẳng định và khẩn cấp trong lời kêu gọi của Chúa chúng ta, về việc thống nhất ngày Lễ Phục Sinh.

(xin đọc dưới đây một Sứ Điệp của Chúa về Hiệp Nhất)

Chúng tôi cũng kèm theo hồ sơ này bản liệt kê những cuộc họp của Chị Vassula trên thế giới từ năm 1988 đến năm 1999 (vào khoảng 560 cuộc họp), cũng như một thư mục về *Sự Sống Thật trong Thiên Chúa* đã có sẵn bằng các ngôn ngữ khác nhau.

Chúng tôi cứ ngỡ rằng một điều là không biết Chị Vassula có thể thành công trong việc trao các hồ sơ này cho hai đảng hay không, cũng như không biết Chị có cơ hội để được nói ít lời về nội dung của các tài liệu này không. Xem chừng đây là điều không thể thực hiện vào lúc này.

Vì chúng tôi đã được mời tham dự buổi tiếp tân chính thức tại sảnh đường của tòa thượng phụ giáo chủ vào ngày hôm sau, tức là Thứ Bảy ngày 9 tháng 5 năm 1999, nên chúng tôi nghĩ rằng mình vẫn còn có cơ hội. Hôm ấy chúng tôi đến nơi vào lúc 6.p.m. Sau khi qua các chặng kiểm soát, chúng tôi được mời vào chỗ ngồi của mình trong một đại thánh đường, nhìn giống như một rạp hát thanh lịch cỡ bỏ túi, vừa đẹp, vừa trang nhã.

Một ít phút sau, thì một số giám mục và hồng y là những vị tháp tùng Đức Giáo Hoàng trong cuộc du hành này như Hồng Y Sodano, Hồng Y Cassidy và Silvestrini, v.v... các ngài tiến vào chỗ của mình ở phía bên hông, cách chúng tôi chừng hai mét. Chúng tôi dự định để Chị Vassula tiếp cận và tự giới thiệu về mình, thế nhưng lại thấy rằng nên để Cha Bria hay vị Đại Diện Tòa Thượng Phụ là Đức TGM Daniel giới thiệu thì tốt hơn, mà vào lúc đó thì cả hai vị này lại chưa có mặt ở đây.

Trước khi tiến vào đại thánh đường, Đức Thánh Cha và Đức Thượng Phụ Giáo Chủ được chào mừng bởi một Ca Đoàn Thiếu Nhi. Vào lúc các ngài tiến vào bên trong thì một tràng pháo tay vang lên như vũ bão, rồi tiếp theo là một Bài Thánh Ca Phục Sinh hùng tráng. Bài Thánh Ca ấy đã được hát nhiều lần trong ba ngày này.

Sau bài diễn văn của Đức Thánh Cha, Ngài vừa gõ nhẹ xuống bàn vừa kết thúc với những lời như sau: "... Chuyến viếng thăm này là một chuyến viếng thăm không bao giờ có thể quên được," Tiếp theo đó thì đến buổi tiếp tân, vào lúc này chúng tôi thấy mình chỉ đứng cách Đức Thánh Cha chừng một mét mà thôi.

Buổi Tiếp Tân Chính Thức

Trong phòng khách rộng rãi với nhiều bàn nhỏ chứa thức ăn, có hai chiếc ghế bành và một bàn nhỏ với thức ăn được dành sẵn cho Đức Thánh Cha và Đức Thượng Phụ Giáo Chủ. Bầu khí thân tình và ấm cúng của cuộc gặp mặt lúc này xem chừng như vượt sự mong đợi của Đức Thánh Cha và đoàn tháp tùng của ngài.

Chúng tôi đã trù tính là sẽ trao dâng Đức Giáo Hoàng tập tài liệu khi ngài vào phòng tiếp tân. Tuy nhiên, sau bài hát 'Kính Lạy Cha' bằng tiếng Romania và ban phép lành,

thì một số người vội ào đến chung quanh ngài, đã tạo nên trở ngại cản lối trước mặt Chị Vassula. Hoàn cảnh này đã lần đẩy Đức Thánh Cha và Đức Thượng Phụ Giáo Chủ phải theo đà bước dần dần rời khỏi phòng tiếp tân. Chúng tôi thực sự đều gặp trở ngại vào mỗi khi chúng tôi nghĩ là mình có thể đạt được mục tiêu...

Chị Vassula, một người Chính Thống Giáo giữa những người Chính Thống Giáo, được Giáo Hội của chị nâng đỡ, đã chứng kiến cuộc gặp gỡ này, và cũng đã nhìn thấy tận mắt sự ứng nghiệm một số lời tiên tri của Chúa, qua các sứ điệp *Sự Sống Thật trong Thiên Chúa*:

Vinh Quang sẽ sáng chói từ bờ phía Đông; đó là lý do tại sao Cha nói với Nhà Phương Tây: hãy hướng mắt về Phương Đông; đừng đau buồn khóc lóc vì tình trạng Bội Giáo và sự tàn phá của Nhà các con; đừng hoảng sợ, vì mai đây các con sẽ cùng ăn và cùng uống với chồi cây của Cha từ bờ phía Đông; Thánh Thần của Cha sẽ đưa các con đến với nhau;

... do lòng Nhân Từ Thương Xót và Tình Yêu của Cha, từ Phương Đông, Cha sẽ nâng lên ít nhất là một người, người sẽ nói với anh em mình rằng: “xin anh em hãy đến mà đặt chân lên mảnh đất của tôi; xin hãy đến mà ăn mà từ mâm bàn tôi, hãy đến uống với tôi; những thùng chứa rượu của tôi đầy tràn rượu mới; chúng ta hãy cùng nhau chẵn đất chiêm của chúng ta, và làm cho những đồng cỏ của chúng ta trở thành một Vườn Địa Đàng!

(24.10.1994)

triều thiên vinh hiển của Cha sẽ được Đông Phương dâng cho Cha;

... Cha sẽ nâng con cái Cha từ Nhà Phương Đông lên để đề xướng sự hiệp nhất, và sau cùng tất cả các dân nước sẽ tập hợp lại dưới Một Danh Hiệu Duy Nhất ...

(7.12.1994)

từ Đông Phương Cha sẽ thúc giục một tâm hồn quảng đại, người mà vì lòng trung thành sẽ đóng ấn một giao ước hòa bình với Phương Tây;

... ngày hôm nay, bất cứ sự tế nhị nào mà phía thụ tạo của Cha làm, để phục hồi Ngôi Nhà lung lay, sắp đổ của Cha, đều làm Cha cảm động sâu sắc; bất cứ bước tiến nào dẫn tới sự hiệp nhất, thì cả Thiên đàng đều vui mừng; bất cứ lời cầu nguyện nào dâng lên, để cầu xin cho việc hồi phục Nhiệm Thể Cha, thì cơn giận của Cha đều giảm xuống; bất cứ cuộc hội họp nào nhân Danh Cha cho sự hiệp nhất, thì phúc lành của Cha đều được tuôn đổ trên những ai tham gia các cuộc hội họp này; Mắt Cha luôn trông nom những

người yêu mến Cha, và những người thực hiện những khát vọng nồng cháy của Cha, cho dù họ bất toàn;
(5.10.1994)

Sau khi Đức Thánh Cha và Đức Thượng Phụ Giáo Chủ rời khỏi phòng tiếp tân, chúng tôi tiếp xúc với Vị Đại Sứ của Romania tại Toà Thánh, là nhân vật mà Chị Vassula đã gặp gỡ tại Roma, đồng thời chúng tôi cũng tiếp xúc với Cha Galeriu, một linh mục rất có tinh thần Chính Thống Giáo đã từng hỗ trợ cho *Sự Sống Thật trong Thiên Chúa* tại Romania.

Vào sáng Chủ Nhật ngày 9 tháng 5 năm 1999, chúng tôi đến một quảng trường rất lớn, có cây cỏ xanh tươi bao bọc xung quanh, đây là nơi chúng tôi sẽ tham dự Nghi Thức Phụng Tự Linh Thánh của Chính Thống Giáo, do Đức Thượng Phụ Giáo Chủ Theoctist chủ tế, dưới sự hiện diện của Đức Thánh Cha, và một đám đông khổng lồ tham dự.

Chúng tôi thu xếp đến sớm trước một tiếng đồng hồ để có chỗ ngồi thuận tiện. Nhân dịp này, chúng tôi gặp được một trong các vị cố vấn của Đức Thượng Phụ Giáo Chủ, đó là Cha Basil. Đi cùng với cha là cha Bria cùng với phu nhân. Cả ba vị này đến ngồi ngay bên cạnh chúng tôi. Cha Basil là người đã từng sinh sống tại Lausanne, nên cảm thấy thích thú nói chuyện với chúng tôi. Khi tôi nói với cha về ơn đặc sủng của Chị Vassula, cha tỏ ra hào hứng và khá cởi mở. Tôi đã biếu cha một tập sách mà tôi mang sẵn theo mình, đó là cuốn sách nói về hồng ân của Chúa Thánh Thần, và sau khi nghi lễ chấm dứt, tôi cũng biếu thêm cho cha ít cuốn sách khác. Chúng tôi dễ dàng theo dõi nghi lễ, vì chúng tôi chỉ ngồi cách lễ đài mấy mét mà thôi. Vào dịp này, chúng tôi truyện trò rất lâu. Có điều là chúng tôi không mấy thông thạo ngôn ngữ Romania, mà cha thì rất chăm chú theo dõi nghi lễ, nên cha đã quảng diễn cho chúng tôi nghe để giúp chúng tôi hiểu được.

Vào lúc Rước Lễ, chúng tôi chỉ thấy số ít người lên rước lễ, phần nhiều là trẻ em, và chỉ có Đức Thượng Phụ Giáo Chủ cho rước lễ mà thôi.

Tiếp đến là vào buổi chiều, tại một quảng trường bao la ngay trước dinh thự của Ông Ceausescu, Đức Thánh Cha dâng Thánh Lễ trước một cử tọa đông đảo sốt sắng nhiệt thành, ước chừng cả triệu người đến từ khắp nơi trên đất nước Romania. Đức Thượng Phụ Giáo Chủ cũng tham dự cùng với các linh mục Chính Thống Giáo và Công Giáo Hy Lạp. Những bài thánh ca quyện theo lời cầu nguyện bay lên thiên cung với một sức mạnh nội tâm đầy xúc động. Trong sự tổ chức hoàn hảo, hàng trăm linh mục tiến sâu vào giữa đám đông tín hữu để mang Mình Thánh Chúa cho những ai muốn rước lễ. Tất cả sự việc này diễn ra trong một bầu khí đầy tinh thần chiêm niệm và cầu nguyện sốt mến.

Khi thánh lễ vừa kết thúc, toàn thể đám đông nhiệt liệt đồng thanh mạnh mẽ hô lớn tiếng:

HÃY HIỆP NHẤT TRỞ LẠI! HÃY HIỆP NHẤT TRỞ LẠI!

Trong niềm hân hoan, Đức Thánh Cha kết thúc bằng câu: *“Vậy thì chúng ta hãy mau mau lên!”*

Cuộc thăm viếng kéo dài ba ngày của Đức Thánh Cha diễn ra trong một bầu khí đặc biệt thân tình, thoải mái hài hòa, và không quá nhiều nghi thức ngoại giao. Đức Thượng Phụ Giáo Chủ tỏ ra quan tâm đến cả những chi tiết nhỏ bé nhất. Ai cũng có thể cảm thấy đây là niềm vui lớn lao, và cảm nhận được bầu khí của một tinh thần thân ái cao cả.

Về phần hai tập hồ sơ, thì cuối cùng chúng tôi cũng đã trao được tới những bàn tay tốt lành.

Trong Sứ Điệp ngày 24 tháng 12 năm 1989 – tức ngày Áp Lễ Giáng Sinh. (Nói về Sự Sụp Đổ của chế độ độc tài cộng sản tại Romania như sau):

hỡi bông hoa của Cha, Cha là Ánh Sáng thế gian; hãy vui ca lên, hãy cất tiếng hò reo, vì Cha, Giêsu, là Đấng thực hiện những việc kỳ diệu này; Thánh Giá của Cha sẽ lại được dựng lên trên mọi nhà thờ, con thấy không?

một nền hòa bình toàn thế giới sắp đến; Bình An sắp được giáng sinh; các con hãy cầu nguyện cho ngày ra đời của Bình An và Yêu Thương; hôm nay Thế giới đang cảm nhận được sự bắt đầu của những cơn đau chuyển dạ; hỡi các con yêu dấu của Cha, đây là những Dấu Chỉ đầu tiên của Tình Yêu;

Cha là Chúa trời đất, và với Quyền Năng của Cha, Cha sẽ biểu lộ cho mọi dân tộc thấy Cha là Đấng Toàn Năng; Cha đã nói rằng, với Hơi Thở của Cha, Cha sẽ lật đổ tất cả những kẻ đã kéo các con xuống hàng nô lệ; dân tộc các con phải nhận thức được rằng, mọi sự đều thuộc Quyền Năng của Cha, và điều mà Cha đã làm bằng một hơi thở là vì Vinh Quang Cha; không ai có thể xóa bỏ Lễ Luật của Cha được; các dân tộc hãy nhận biết rằng, Cha là Chúa, Cha đã đến để giải thoát những người bị giam cầm khỏi cảnh tù đầy, và đưa họ lên cùng Cha; chính Cha là Đấng đã làm cho kẻ thù của các con phải xấu hổ muôn đời, nhưng không phải chỉ có bấy nhiêu, Cha sẽ ký với người chị em của con, Russia (nước Nga), một giao ước Bình An và Yêu Thương, những tội ác của Russia sẽ được Cha tha thứ, và lại làm cho nó trở nên Tân Nương của Cha, rồi từ đáy lòng, Russia sẽ cất lên bài ca này:

**“con sẽ luôn yêu mến Người,
và giao ước của con với Thiên Chúa sẽ vững bền;”**

Linh Hồn Cha khao khát giây phút vinh quang này; qua người chị em Russia của con, Cha muốn biểu dương về Huy Hoàng và Vinh Quang của Cha với mọi quốc gia dưới vòm trời này;

Cha sẽ mặc cho Russia vẻ đẹp và đức chính trực của Cha, và Cha sẽ phô bày Russia ra cho những người anh em của con, để họ có thể thấy được vẻ tuyệt mỹ và đức chính trực của Cha qua Russia và nơi Russia; con ơi, tiệc cưới hoán cải của người chị em của con sắp tới rồi; Cha đã nói rằng, Cha chính là Đấng ngự xuống trong thời đại khốn cùng của các con, để an ủi người bị áp bức, và đưa ra khỏi tù những người bị giam giữ, dẫn ra khỏi ngục những kẻ sống trong tối tăm;

Cha chính là Đấng Cứu Độ các con, Cha đến để giải thoát các con khỏi nanh vuốt con rồng đỏ;

hỡi các bò câu của Cha, chính Cha, Chúa Giêsu của các con, là Đấng đến để phá vỡ các chuồng cũ giam hãm các con, để các con được tự do;

Cha chính là Đấng Thánh của các con, Cha không bao giờ bỏ rơi các con; và Cha bảo thật các con, các cánh cổng của các con sẽ được mở ra cho Cha;

Vassula, Cha sẽ đánh bại mọi quyền lực sự dữ này khiến chúng phải nhục nhã và bẽ mặt, những quyền lực này đã phá đổ Nhà Cha, và làm cho Nhà Cha thành những nấm mồ rộng hoác;

Ánh Sáng Cha sẽ hồi sinh người chị em Russia của con và tất cả các nước láng giềng của nó, Cha sẽ phá vỡ tất cả các lao tù và giải thoát các con; các con hãy biết rằng, ơn cứu độ và việc giải thoát chỉ đến từ một mình Cha mà thôi; hãy cầu nguyện cho người chị em của các con, và cầu cho cả (các nước) láng giềng của nó nữa;

Lạy Chúa, Chúa đã phán rằng: “sự phiền lụy sẽ đến với kẻ vợ vét những thứ không phải là của mình, và giữ đầy mình của người ta cầm cố (thế nợ); Nào các kẻ cho hần vay mượn lại chẳng bắt thành linh đứng lên, liệu những người đi đòi nợ hần lại không tỉnh ngộ sao? Bấy giờ hần sẽ là nạn nhân của họ.” (Hab. 2,6-7). Điều này đã xảy ra ở Romania đúng y như vậy, nhưng những người dân vô tội đã phải trả nó bằng máu của mình.

con cứ yên trí rằng, Cha còn có tất cả các-thánh-tử-đạo trong thời của con, những nạn nhân của cơn cuồng giận của Satan; Cha còn có tất cả những người bỏ mạng như những nạn nhân; Cha nói cho con biết, Satan nổi cơn cuồng giận như vậy vì nó biết rằng, nó đang thất bại về ý đồ muốn hủy diệt từng bông hoa của Cha;

(Rời từ trên, Chúa Giêsu nhìn xuống Romania.)

đừng khóc nữa, hỡi con bé nhỏ, vì Cha, là Chúa, Cha sẽ xây dựng lại những hoang tàn, đổ nát của các con, và Cha sẽ gia tăng những người trong các con

để làm chứng nhân Danh Cha; Cha sẽ cho các con nhìn thấy những điều vĩ đại mang Danh Cha;

sau cùng là Tự Do! Tự Do đến với Cha, Đấng Cứu Độ các con, và sống trong Thánh Tâm Cha;

Cha sẽ đuổi theo kẻ thù của các con và cũng là kẻ thù của Cha, bằng Ánh Sáng Cha; đừng khóc thương con cái các con đã bị chết, vì ngày hôm nay Cha cho các con biết rằng, Cha đã đặt chúng từng đứa một trong thẳm sâu Trái Tim Cha rồi;

- Xin chúc tụng Chúa chúng con, là Thiên Chúa Nhân Từ Thương Xót, vì Người đã viếng thăm dân Người, Người đã đến để cứu vớt họ, Người đã đến để ban Ánh Sáng cho những ai đang sống trong tối tăm và dưới bóng sự chết. Xin tôn vinh Người, Đấng đang đến để hướng dẫn bước chân chúng con trên đường Bình An và Yêu Thương. Amen.

(nhấn vào [trở lại](#) để tiếp tục câu chuyện)

... Cho đến nay, Cha đã không gây áp lực cho các con, Cha hằng xin các con thống nhất ngày lễ Phục Sinh, nhưng các con đã không vâng nghe Thần Khí của Cha;

các con đã lợi dụng lòng kiên nhẫn của Cha Ta; một lần nữa, Cha xin các con hãy thống nhất ngày lễ Phục Sinh, ngõ hầu Thánh Thần Cha chiếu tỏa ánh sáng ân sủng trên các con, và làm cho Nhà Cha được nên một;

hôm nay, Cha đang nói với các con, nhưng các con không coi trọng Lời Cha được biểu lộ qua các Sứ Điệp này; một ngày kia khi các con biết coi trọng thì đã quá trễ ...

... Than ôi! giả như có ai trong số họ hoạt động cho sự hiệp nhất, nếu có được một người trong số họ không buông mình theo đam mê, và không sợ hãi, nhưng tiến bước trong việc thống nhất ngày lễ Phục Sinh, thì Cha, là Thiên Chúa, Cha sẽ tôn vinh người ấy;

... vậy hỡi Nhà Phương Tây, Cha khẩn khoản nài xin các con hãy tiến lên và lột mặt nạ Quỷ Dữ, bằng cách thống nhất ngày lễ Phục Sinh như thời Giáo Hội tiên khởi;
[\(27.11.1996\)](#)

... hãy cầu nguyện để nhà Phương Đông và Phương Tây được kết hợp lại với nhau, như hai bàn tay chấp lại khi cầu nguyện, một đôi bàn tay, giống nhau, và đập biết bao khi cùng chấp lại hướng lên trời cao trong lúc cầu nguyện;

hãy để Đôi Bàn Tay đó, thuộc về cùng một thân thể, cùng làm việc, chia sẻ khả năng và nguồn lực cho nhau ... hãy để Đôi Tay đó cùng nâng Cha lên, ôi!... bao giờ thì Đôi Tay của Thân Thể Cha cùng cầm lấy Cha và nâng Cha lên Bàn Thánh?

(15.6.1995)

... hãy đi gặp Người Anh Em của con, và hãy thống nhất ngày tháng mừng Lễ Phục Sinh, lúc đó Cha sẽ ban cho các con hồng ân tình yêu, và phục hồi thị lực của các con; Cha không muốn các con chết trong sự điên rồ của mình; quả thật nỗi đau buồn của Cha đã tăng gấp đôi; tiếng rên rỉ của Cha tăng gấp đôi; hãy ra đi để làm dịu bớt nỗi đau đớn của Cha, hỏi người anh em, hãy ra đi mà tôn vinh Cha bằng việc thống nhất ngày tháng mừng Lễ Phục Sinh;”

(7.12.1994)

chẳng lẽ các con chưa nghe nói rằng Cha chỉ an lòng một khi (hai bên tổ chức) vào cùng một ngày hay sao?

(24.10.1994)

thời kỳ đầu tiên của các con thật vẻ vang biết bao! nào, hãy xây dựng lại Nhà Cha thành Một bằng việc thống nhất ngày tháng mừng Lễ Phục Sinh ...

(5.10.1994)